

[Justitsministeren.]

ikke-tjenestemandsansatte materielpersonel såvel fra Handels og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som fra forsvarets civile funktionærorganisationer, som omfatter Centralforeningen for Hærens civile Funktionærer, Centralforeningen af civile Funktionærer ved Søværnet og Sammenlutningen af Flyvevåbnets civile Tjenestemand og Funktionærer.

Med henblik på at få afklaret forhandlingsretsspørgsmålet i sagen indkaldte forsvarsministeriet, som det ærede medlem også nævnte det, opgørelse over det ikke-tjenestemandsansatte materielpersonel, samtidig med at man anmodede de implicerede personelorganisationer om at opgive deres medlemstal inden for personelgrupperne. Af denne undersøgelse, hvis resultat forelå i slutningen af august måned i år, fremgik det, at forsvarets civile funktionærorganisationer repræsenterer et klart større antal af materiefunktionærerne i hæren end Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, der til gengæld omvendt repræsenterer klart det største antal af det tilsvarende personel i søværnet og flyvevåbnet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at forsvarets civile funktionærorganisationer flere gange under de mange møder, der har været afholdt i sagen, har udtrykt tvivl om rigtigheden af de for Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund opgivne medlemstal. Da imidlertid de fejl, som de påfældende organisationer har ment at kunne påvise, ikke var så store, at de kunne forrykke billedet af situationen, og da der i øvrigt ikke var grundlag for at tvivle på de af HK opgivne tal, fandt man ikke anledning til nærmere at undersøge rigtigheden af disse påstande.

Efter at det trods ihærdige bestræbelser herfor havde vist sig umuligt at opnå enighed mellem parterne om sagens løsning, har forsvarsministeren efter grundige overvejelser til hensigt at foretage en deling af området, således at der herefter vil blive søgt oprettet en overenskomst med Central-

foreningen for Hærens civile Funktionærer vedrørende løn- og ansættelsesvilkår for materiefunktionærerne i hæren m. v. og en overenskomst med Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark vedrørende løn- og ansættelsesvilkår for det tilsvarende personel i søværnet og flyvevåbnet.

Må jeg til slut sige, at jeg ikke kan se andet, end at denne beslutning er den efter omstændighederne rimeligste, også fordi den imødekommer det pågældende personels eget ønske, som dette er kommet til udtryk i medlemstallene.

Haunstrup Clemmensen: Jeg tror ikke, den højtærede minister må forvente at gå over i historien som en ny kong Salomon i kraft af visdom og retfærd på dette område. Jeg synes, man må gøre sig klart, at der her er tale om en overenskomst. Vil det altså sige, at der er to forskellige organisationer, der skal forhandle med samme styrelse om samme overenskomst? Det er ganske i modstrid med de regler, som f. eks den højtærede trafikminister ønsker at praktisere over for DSBs rutebilchauffører, og jeg tror derfor, man må erkende, at der ikke kan gælde én ret for socialdemokratisk ledede forbund og en anden for upolitisk ledede foreninger.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg ved ikke, om betegnelsen kong Salomon sigtede til mig eller til den rigtige forsvarsminister. Jeg skal i alt fald prøve at dele æren med ham.

Det er naturligvis rigtigt, at dette resultat må føre til, at to organisationer kommer til at føre forhandlinger om de samme forhold, men det, som forekommer mig at være det afgørende, er det, jeg understregede til sidst, nemlig at det vel må siges at være udtryk for medlemmernes ønske om, hvem de ønsker at være repræsenteret af, når de ved deres medlemskab har givet udtryk for, at de havde et sådant ønske.

Hermed sluttede spørgsmålet.